

JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Startzondag
Interview Els Achterberg
Column Hannah Westerink
Column Roland Loos

KERKDIENTEN

7 september - Jan van Aller
14 september - Hannah
Westerink
(startzondag)
21 september - Ruimteviering
(10.30 uur)
28 september - Sandra van
Zeeland
5 oktober - Hannah
Westerink
(maaltijdviering)

TER OVERWEGING

HOE VERDER MET HET KERKASIEL?

Sinds eind november vindt er een voortdurende kerkdienst plaats in de PKN-gemeente de Open Hof in Kampen. In het vroegere jeugdhonk woont nu het uitgeprocedeerde gezin Babayants, twee ouders en vier kinderen. Wanneer ze worden opgepakt, worden ze uitgezet naar Oezbekistan, het land waar de ouders 12 jaar geleden uit gevlucht zijn en waar de oudste kinderen geboren zijn. Bij een gezin uit Nigeria, in vergelijkbare omstandigheden, is dat recent gebeurd. De regel is in Nederland dat zolang er een kerkdienst wordt gehouden, de politie niet ingrijpt. Het doel van het kerkasiel is dat er een regeling komt dat kinderen die in Nederland geworteld zijn, in Nederland mogen blijven. En dat geldt dan ook voor hun ouders. Kinderen worden geacht in Nederland geworteld te zijn, wanneer ze vijf jaren in Nederland wonen. De Tweede Kamer heeft juist voor het reces een wet goedgekeurd die het asielbeleid verder aanscherpt. Een motie van de ChristenUnie die in de richting ging van een kinderpardon, kreeg onvoldoende steun. Bijna alle partijen hebben in het kamerdebat willen laten zien dat een streng asielbeleid bij hen in goede handen is. De conclusie moet wel zijn dat een kinderpardon onwaarschijnlijk is zolang dit kabinet er zit. De verkiezingen zijn op 29 oktober. Dan moet er nog een nieuwe regering worden

geformeerd. We zijn zo een jaar verder. En dan is er nog een flinke politieke verschuiving nodig, wil een kinderpardon er komen!

Onder dit gesternte lijkt het een wonder dat het kerkasiel doorgaat. Maar dat ligt genuanceerder. Het kerkasiel heeft een waarde in zichzelf. Ik rijd twee keer per maand naar Kampen om, met anderen van de Johanneskerk, de dienst te leiden van 4 tot 8 uur in de vroege ochtend. In die vier uren vinden mooie gesprekken plaats. Er worden dingen besproken, die op andere plaatsen en op andere tijden niet besproken worden. Er zijn momenten van broeder- en zusterschap die elders niet zo vaak voorkomen. We verheugen ons ook over een vaste vrijwilligster uit Kampen die haar best doet er bij te zijn wanneer wij er ook zijn en die vanuit haar eigen traditie een bijdrage levert aan de viering. Zij doet met ons lectio divina, dat is een manier van aandachtig bijbellezen. Bij het begin en bij het einde wordt de kaars overgedragen aan de volgende voorganger.

De voortdurende kerkdienst trekt natuurlijk een wissel op de Open Hof als kerkelijke gemeente. Er moet van alles geregeld worden. Het jeugdhonk kan niet worden gebruikt. De verwarmings- en schoonmaakkosten zijn veel hoger. Maar dat is slechts een deel van het verhaal. Het aantal mensen dat zich betrokken voelt bij de gemeente is veel hoger dan eerst. Het aantal kerkgangers is flink gestegen. Mensen die de kerk de rug hebben toegekeerd willen graag iets doen voor het kerkasiel. Want hier gebeurt het! Hier doet de kerk waarvoor ze er is! Hier wordt Gods Geest gevoeld! Hier krijgt het Koninkrijk van God gestalte!

Jan Nienhuis

DIACONIE

NIETS DOEN IS GEEN OPTIE!

En alweer is het september, en alweer klinkt de roep om vrede. Luider dan ooit, ben je geneigd te zeggen. Zoals gebruikelijk is de diaconale collecte van september bestemd voor het vredeswerk van PAX, vroeger Pax Christi geheten. Het thema is dit jaar: Niets doen is geen optie.

Het is inmiddels drie jaar geleden dat Rusland de grootschalige agressieoorlog begon tegen Oekraïne, een conflict dichtbij huis. Ook verder van huis lopen de conflicten op: van Israëls genocide in Gaza tot het bloedige conflict in Soedan, waar miljoenen mensen zich op de rand van hongersnood bevinden. Juist op dit moment kiezen velen in de politiek voor bezuinigingen op ontwikkelingssamenwerking en diplomatie. PAX schrijft: 'Er staat veel op het spel. Daarom is niets doen geen optie. Het is nu de tijd om in actie te komen. Wij blijven dat doen door ons in te zetten voor inclusieve vrede, voor de bescherming van burgers tegen oorlogsgeweld en voor het eindigen van gewapend conflict. We voeren rechtszaken, doen onderzoek, staan burgers in conflictgebied bij en beïnvloeden het

beleid waar we kunnen, zowel in Nederland als daarbuiten.'

Om ons heen horen we dat we ons moeten voorbereiden op oorlog: defensie zoekt personeel, er worden wapens aangekocht, en we hebben een opwindbare noodradio in de kast. Organisaties als PAX vragen van ons dat we ook werken aan vrede, juist in een wereld waarin debat steeds vaker escaleert. Goddank komen ook dit jaar duizenden vrijwilligers in het hele land in actie om te werken aan vrede vanuit de overtuiging dat 'Niets doen geen optie is'.

U kunt uw gift storten op bankrekeningnummer **NL 11 INGB 0000 1314 51** t.n.v. de diaconie van de DoReJo-gemeente te Amersfoort, o.v.v. Vrede

P.S.: op de site [PAX Vredesweek](#) vindt je meer informatie over de Vredesweek en het thema van dit jaar.

STRUCTURELE EXTRA HULP AAN LEERLING PRAKTIJK ONDERWIJS

Ongeveer twee jaar geleden werd de toenmalige penningmeester van de diaconie, Dick Tommel, benaderd met de vraag of de diaconie financiële hulp kon bieden aan een jongen van 14 jaar. De gezinssituatie van deze tiener was zorgelijk, met weinig 'rust en regelmaat'. Op school wilde het niet zo lukken. De diaconie besloot om financieel bij te springen voor de opleiding van de jongen die we vanwege de privacy Ons Zorgenkind (OZ) noemden. Er werd gezorgd voor een remedial teacher, en met deze hulp doet OZ het op het ogenblik goed op het praktijk onderwijs. Hij gaat nu naar het derde jaar van de vijfjarige opleiding. De oproep van destijds leverde een mooi bedrag op waarvan de diaconie de afgelopen twee jaar de remedial teaching kon betalen. Maar de bodem van deze schatkist raakt in zicht! Daarom doen we een beroep op de gemeente om het 'potje' voor OZ weer te vullen want de extra onderwijs-hulp blijft nodig. Meer informatie bij Dineke Spee.

U kunt uw bijdrage overmaken op bankrekening NL11 INGB 0000 1314 51 tnv Diaconie DoReJo Amersfoort, onder vermelding van: bijdrage OZ.

Bij voorbaat dank!

VAN DE PENNINGMEESTER

In de maand juni 2025 was Stichting Leergeld Amersfoort ons collectiedoel.

Dat doen we feitelijk elk jaar van harte en onze gemeente steunt het werk van de stichting dan ook volop. Zozeer zelfs dat de donaties ook in de maand juli nog binnenkwamen. Daarom heb ik pas op 2 augustus) het bijeengebrachte bedrag van €1.608,85 overgemaakt. Namens ons allen heb ik de Stichting Leergeld veel succes gewenst met het prachtige werk!

De Stichting biedt kansen aan kinderen van 4 tot 18 jaar door ze te laten deelnemen aan binnen- en buitenschoolse activiteiten. Ouders kunnen de Stichting zelf benaderen met een vraag om hulp. Een medewerker van Leergeld bezoekt daarna het gezin om samen naar de (financiële) situatie te kijken. Gemeenten zijn gehouden aan wettelijk voorgeschreven trajecten bij het beoordelen van vragen; maar Leergeld kan op

eigen beoordeling hulp bieden waar behoefte aan is. Het uitgangspunt is: alle kinderen mogen meedoen, want nu meedoen is straks meetellen! Er zijn in Nederland meer dan 100 lokale Leergeldstichtingen. Hartelijk dank voor uw gulle gaven!

Eveneens op 2 augustus heb ik de opbrengst van de collecte in juli voor de Stichting Kinderen in Nood in Bussum overgemaakt.

Nog even in het kort over de stichting.

De Stichting Kinderen in Nood is in 1990 opgericht door een aantal gedreven vrijwilligers. De aanleiding was de Roemeense revolutie die in 1989 het einde betekende van dictator Nicolae Ceaușescu. Na de regimewisseling bereikten beelden van vreselijke situaties in Roemeense wees- en kindertehuizen de rest van de wereld. Hulp en adoptie kwamen massaal op gang. Deze feiten zijn de reden geweest de Stichting Kinderen in Nood op te richten. In oktober 1990 vond het eerste transport met hulpgoederen plaats naar een weeshuis in Roemenië. De afgelopen dertig jaar zijn er honderden transporten naar Roemenië, Hongarije, Servië en Oekraïne georganiseerd. Daarnaast zijn er de afgelopen 32 jaar investeringen gedaan in kleinschalige medische voorzieningen op het Oost-Europese platteland en geïnvesteerd in (sanitaire) voorzieningen in kindertehuizen en instellingen voor geestelijke en lichamelijke gehandicapten in Roemenië, Hongarije en Oekraïne. Sinds de invasie van Rusland in Oekraïne in 2022 heeft de stichting zich vooral gericht op hulp aan kinderen en gezinnen in Oekraïne en Oekraïense vluchtelingen.

Het bedrag van de juli collecte is €1.011,95. Van harte hopen wij dat het iets bijdraagt aan het noodzakelijke werk voor al die kinderen die zo hevig in de verdrukking zitten. Soms zou je moedeloos worden van alle berichten waarin zo vaak gesproken wordt van kinderen die slachtoffer zijn van oorlog, honger en nog meer werkelijk verschrikkelijke dingen. Wij wensen de Stichting Kinderen in Nood van harte succes met het geven van onmisbare hulp! Gelukkig kunnen we iets bijdragen. Waarvoor dank aan jullie!

Roland Loos
Penningmeester Diaconie

REACTIE VAN DE STICHTING KINDEREN IN NOOD

In de maand juli collecteerden wij voor de Stichting Kinderen in Nood. Hieronder volgt de reactie van Hilde Eleveld, Voorzitter Kinderen in nood, op het ontvangen van het bedrag dat wij bijeen brachten; €1.011,95.

Beste gemeenteleden van de Johanneskerk, wat een mooi bedrag! Heel erg bedankt. We zijn er heel blij mee. Afgelopen weekend kwam er een transport van ons aan in Roemenië, de hulpgoederen worden verspreid onder Oekraïense vluchtelingen in Roemenië, onder Roma en onder instellingen voor mensen met een beperking. Aanstaaende zaterdag laden we een transport voor Kyiv. De hulpgoederen worden daar verspreid onder ziekenhuizen, vluchtelingen opvang en onder hulpbehoevenden in het Oosten dichtbij het front.

Nogmaals dank, we blijven hopen op jullie steun. Het is meer dan ooit nodig.

HULP VOOR VLUCHTELINGEN IN SOEDAN

De Diaconie heeft €500,- uit het Noodfonds overgemaakt naar Kerk in Actie voor vluchtelingen in Soedan.

In april 2023 brak een burgeroorlog uit in Soedan. Naar schatting 25 miljoen volwassenen en kinderen worden uitgehongerd of zijn

vermoord. Meer dan 12 miljoen Soedanezen zijn op de vlucht in eigen land en 2 miljoen zijn naar het buitenland gevlucht.

Via haar internationale (kerkelijke) netwerk biedt Kerk in Actie hulp aan vluchtelingen in Soedan en buurland Zuid-Soedan. Mensen die op de vlucht zijn in eigen land, belanden in overvolle vluchtelingenkampen waar aan alles te kort is. Via haar interkerkelijk netwerk zorgt Kerk in Actie dat vluchtelingen voorzien worden van schoon drinkwater, veilig sanitair, hygiënemiddelen en voorlichting hoe je ziektes kunt voorkomen. Mensen ontvangen jerrycans, emmers, zeep, waspoeder, tandenborstels, tandpasta en maandverband. Waar nog geen waterputten geslagen zijn, wordt via vrachtauto's drinkwater geleverd. Ook worden latrines gebouwd en plekken om handen te wassen. Tot 2011 waren Zuid-Soedan en Soedan één land. Mensen ooit familie hadden in het huidige Zuid-Soedan, vluchten daar naartoe. Vooral de zwarte bevolking wordt uitgemoord in Soedan. Iedere dag komen nieuwe vluchtelingen hongerig en uitgeput in Zuid-Soedan aan. Ze moeten een plek zien te vinden in een van de vele opvangcentra of zelf ergens neerstrijken. Lokale hulporganisaties bieden deze getraumatiseerde mensen noodhulp in de vluchtelingenkampen: gezinnen kunnen voedsel kopen en krijgen toegang tot schoon drinkwater en sanitaire voorzieningen.

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

Deze zomer was echt zomer voor de kerkenraad, want in augustus vergaderden we niet. Wel natuurlijk in juli. Wat deden we toen?

We bespraken de startzondag. Daarover elders in de Johannesbrief.

Onze huidige preekvoorzitter is Henk Diephuis. Hier zijn we heel blij mee. Henk heeft vanaf het begin aangegeven dat hij dit voor twee jaar wil doen. Vanaf 2026 zal Tineke Boudenstein het voor een jaar overnemen, en vanaf 2027 zal Johanneke Maris dit doen.

De kerkenraad sprak over het belang van onze drie denominaties voor de Johanneskerk als geheel, en over de bestuurskracht in de toekomst van de Johanneskerk. We willen daarover graag in gesprek met de leden. Dit zal gebeuren in oktober, aan de hand van een notitie. De notitie zal in het volgende nummer geplaatst worden.

We hebben inmiddels twee keer een bijeenkomst gehad met Alke Liebich over haar ervaringen in Israël. Zie bijgaande foto. Alke Liebich heeft als dank voor haar inzet voor de Johanneskerk de oude paaskaars gekregen. De kerkenraad heeft zich de afgelopen maanden intensief gebogen over de wierook in de kerk. Zoals bekend huurt de Ethiopische kerk ongeveer twee keer maand onze kerkzaal. Hun dienst is op zaterdagmorgen en duurt tot de middag. Een voor hen essentieel onderdeel van hun geloofsuiting is het gebruik van wierook, omdat zij geloven dat hun gebeden opstijgen met de rook van de wierook.

Een van onze leden, Anneke Boswinkel, heeft een allergische astma-reactie op wierook, waar zij zoveel last van heeft dat zij de zondag nadat de Ethiopiërs dienst hebben gehad, niet naar de dienst in de Johanneskerk kan komen. Bekend is dat er tenminste nog een lid is dat veel last van wierook heeft.

De kerkenraad betreurt dit zeer, en heeft van alles ondernomen om het probleem op te lossen. We ervaren dit als een dilemma omdat we er primair voor onze eigen leden zijn, maar anderzijds ook gastvrijheid willen bieden aan een migrantenkerk.

Om te beginnen zijn we in overleg gegaan met Anneke en haar partner Harm. Dit verliep constructief.

Er werd altijd al goed geventileerd, maar dat bleek dus onvoldoende. We zijn begonnen met meer en langer en intensiever te ventileren. Een aantal van de leden is hier zeer behulpzaam bij geweest door op avonden en zelfs 's nachts ramen en deuren open te zetten. Dit hielp echter niet.

Tegelijkertijd zijn we in gesprek gegaan met vertegenwoordigers van de Ethiopische kerk om alternatieven te bespreken. Dit heeft echter tot niets geleid. Het is voor hen niet mogelijk om bijvoorbeeld op zondagmiddag te kerken, omdat zij nuchter aan de dienst beginnen. Minder wierook gebruiken willen zij wel proberen, maar doen zij in de praktijk niet.

Inmiddels hebben we een krachtige mobiele ventilator aangeschaft en dit lijkt te helpen. We onderzoeken de mogelijkheden voor een meer structurele oplossing, met een goed vast luchtventilatiesysteem.

Tegelijk met deze Johannesbrief krijgen jullie de nieuwe Jaargids bezorgd. De voorkant is ontworpen door Marieke Nap.

Wil je wat zeggen of vragen over het werk van de kerkenraad? Bel, mail of app dan naar Laura van Rossum du Chattel, 06 1587 5667, secretaris@johanneskerk.nl

STARTZONDAG 14 SEPTEMBER MET RUIMTEVIERDERS - WELKOM THUIS

Aan het kind dat de schilderkwast heeft weggelegd, de balletschoenen liet verstoffen in hoekjes van kasten, aan de striptekenaar die krabbelt in de marges van wiskundeboeken, aan de herinnering van krijtjes en tekeningen opgeplakt aan koelkasten, aan de kind-acteurs, optredend in woonkamers, achtertuinen, voorkamertheaters.

Aan de studenten wiens leraren hun eigen fouten bij jou neerlegden, aan de bezwaarde schouders en de kortgewiekte vleugels, aan hen die het maar nooit meer weer hebben geprobeerd.

Aan de kunstenaar en aan hen die zijn vergeten dat ze het zijn – welkom thuis

(Fragment van: Welcome Home; Joel McKerrrow, vert. Rikko Voorberg)

Met dit gedicht willen we op 14 september samen met de Ruimtevierders het nieuwe seizoen starten. Ben jij een kunstenaar? Of iemand die vergeten is dat ze dat is? Wat betekent het om welkom thuis te zijn? We gaan er samen over mijmeren, zingen, denken en delen. De dienst begint om tien uur, als een gewone kerkdienst. Na de lezingen gaan we in Heilige Chaos uit elkaar. In de chaos kun je gedichten schrijven, gebeden formuleren, wandelen, zingen, en meer. Na een tijdje komen we weer bij elkaar en brengen we alles samen in een feestelijke viering. Na de viering ontmoeten we elkaar met koffie en taart. Kom je ook?

Desiree Berendsen

ISOLATIE DAK EN ZONNEPANELEN

Onze kerk staat nu alweer 60 jaar aan de Westsingel. Destijds is het dak erop gekomen en sindsdien heeft dat prima gefunctioneerd. Maar ja, er komt toch een tijd dat het bitumen vervangen moet worden. En dat moment is volgens Monumentenwacht, die ons bouwkundig advies geeft, binnen enkele jaren. Daarnaast wordt al verschillende jaren gesproken over de wens om zonnepanelen op het dak aan te brengen. Maar de uitvoering daarvan werd eigenlijk opgeschort tot het moment dat het dak toch gerenoveerd zou moeten worden. Mooi, dat moment is nu bijna aangebroken. En als we dan toch bezig gaan, is dit ook de uitgelezen kans om het dak te isoleren. Veel van onze warmte verdwijnt via het dak, dus een extra isolatielaag aan de buitenkant zal onze stookkosten omlaag brengen. Drie vliegen in één klap: renovatie, isolatie en verduurzaming.

Wij hebben hiervoor offertes opgevraagd en dus een aannemer bereid gevonden om dit uit te voeren. De totale kosten zijn ongeveer 60 duizend euro. Het grootste deel gaat op aan renovatie en isolatie en een relatief klein deel aan zonnepanelen. Maar eigenlijk kan je de werkzaamheden niet los van elkaar zien. We gaan niet eerst zonnepanelen aanleggen en dan over enkele jaren ze er weer tijdelijk laten afhalen voor de renovatie en isolatie van het dak. In de afgelopen jaren hebben we de post groot onderhoud goed gevuld. Daar zit nu 50.000 euro in, die we hiervoor willen besteden. Het resterende bedrag komt uit de gewone reserves.

De kerkenraad is zich ervan bewust dat het hier om een grote uitgave gaat. We zijn ook van mening, dat de besteding van de post groot onderhoud onder zijn verantwoordelijkheid en bevoegdheid valt. Vanzelfsprekend mag u ons te allen tijde hierover aanspreken.

Kees Meinema-Linders

INTERVIEW MET ELS ACHTERBERG

Wekenlang was het heerlijk zomerweer geweest, misschien voor sommigen wat té warm en voor de tuin was het zeker té droog geweest.....zo niet de ochtend dat Els Achterberg en ik een afspraak hebben. De regen komt met bakken uit de lucht en de temperatuur is zeker 10 graden lager dan de dagen daarvoor.

De stoep is ook nog opgebroken, overal zand en modder, maar Els lijkt er niet om te geven. Na de vraag van haar dochter om plotseling even op te passen, stond om 6 uur haar kleinkind op de stoep. Ze lijkt haar hand er niet voor om te draaien.

Els is in 1957 geboren en na de scheiding van haar ouders koos ze al op jonge leeftijd voor haar eigen weg. Amersfoort noemt ze als de plek waar ze opgegroeid is.

Na de middelbare school verhuisde ze naar Zwolle om de opleiding Kinderverzorging en Opvoeding te gaan doen. Met de medestudenten was het leuk, maar verder voelde ze zich niet prettig in Zwolle.... tot ze op stage mocht. Over de stage bij de padvinderij vertelt ze, meer dan 40 jaar na dato, nog steeds met groot enthousiasme. Zo ook over de stage binnen het Sinai centrum. Na die stage mocht ze daar aan haar eerste baan beginnen, activiteitenbegeleidster voor mensen met psychische aandoeningen (GGZ). Ze heeft er 20 jaar met plezier gewerkt. Haar betrokkenheid bij mensen die het moeilijk hebben, bleek goed te combineren met haar creatieve vaardigheden. In die jaren heeft ze alles aangepakt om zich verder te ontwikkelen in haar vak. Ze volgde opleidingen op gebied van speltherapie, maar ook heeft ze ruimte genomen om als mens verder te groeien, aan zichzelf te werken. Na het overlijden van haar eerste man, vindt Els in Hans haar huidige man, met wie ze in 1992 trouwt. Samen krijgen ze twee dochters (en later drie kleinkinderen).

Els maakt in 2000 de overstap naar Zon en Schild en in 2009 start ze haar eigen praktijk: *De Rondgang voor speltherapie*. De naam verwijst naar het proces (met een begin- en een eindpunt), waar ze kinderen, met grote of kleinere last in hun leven, doorheen helpt.

Sinds 2005 is Els betrokken bij de Johanneskerk (2010 belijdenis gedaan bij Greteke de Vries). In haar drukke leven lukt het niet altijd om zondag naar de kerk te gaan, maar ze benadrukt dat ze wel ervaart dat het een warme gemeente is waar mensen naar elkaar omzien. Ze voelt verbinding en weet zich gesterkt met 'voeding en hoop'.

Na enige verontschuldiging dat ze weinig tijd heeft om veel te doen in de kerk, komt ze toch met een mooi lijstje: betrokken geweest bij de kinderkring, contactpersoon voor de Johannesbrief, bezoeken van mensen, workshop in het Johannesweekend (o.a. stenen beschilderen), mee met een indrukwekkende reis naar Röslau en dan sinds kort: het schrijven van de verjaarskaarten ('leuk om te doen'). Aan alle activiteiten heeft ze dierbare contacten overgehouden.

Haar werk heeft haar inspiratie en voldoening gegeven, maar haar gezin komt op nummer één. Een veilige en warme plek creëren voor haar dochters heeft haar ook in moeilijke tijden altijd gemotiveerd. Met bescheiden trots geeft ze aan dat haar ene dochter in de zorg/verpleging werkt en de andere dochter in de tuin/met planten. Beide liefdes van haarzelf ziet ze terug in haar kinderen.

Ze voegt eraan toe dat ze, als ontspanning, altijd creatieve dingen is blijven doen. Om de veertien dagen naar het Open Atelier (ze maakt bijvoorbeeld prachtig gevulde luciferdoosjes), haar dahliatuin zorgt voor buitenlucht en rust, blokfluit spelen is puur voor plezier en zo ook het wandelen met de hond.

Vanwege de naderende pensioenleeftijd is Els haar werk aan het afbouwen. Voor daarna heeft ze al plannen genoeg, maar ze wil vooral rustig afwegen waar ze wel of niet 'ja' tegen gaat zeggen (bezoekvrijwilliger worden binnen Zon en Schild, vaker naar de dahliatuin gaan, enz)!

Els moet weer gaan, gelukkig is het even droog. Thuis zal ze zonder moeite in een andere rol stappen: oma voor haar kleinkind van twee waar ze vandaag op passen. Waarschijnlijk doet ze dat met net zoveel liefde en energie als vertellen over haar leven. Dat leven was lang niet altijd genadig voor haar, maar ze heeft er met verve iets van weten te maken.

Dank Els voor je vertrouwen, je openheid en je verhalen!!

Trudy Leeuwendal

COLUMN HANNAH WESTERINK: LAAT JE VERRASSEN

Deze column typ ik vanaf m'n vakantieadres, want ik was vergeten dat er nog een column wachtte. Ik denk dat ik toe was aan de vertraging waar ik het in de vorige column over had ;-). Een mooi moment voor wat reflectie, zo midden in de bossen van Drenthe. (Even voor uw beeldvorming; zojuist hupste er een eekhoorntje voorbij.)

Ik moet denken aan de laatste zomerviering waarin een tekst van Dorothee Sölle over de schepping centraal stond. Los van de inhoud, was ik verrast door het enthousiasme over het samen voorbereiden van de vieringen rondom bevrijding. Ik heb genoten van de gesprekken die mij iedere keer weer op een nieuw spoor zetten. En toen ik de laatste keer veel te hard kwam aangefietst, twijfelde ik even of al deze mensen er waren voor de voorbereiding van de viering over Dorothee Sölle of dat er die ochtend nog iets anders te doen was in de Johanneskerk. Al met al, het smaakte naar meer!

Die tekst van Sölle ging dus over de schepping. Ze benoemt het belang van vertragen, om terug te keren naar het ritme van de aarde zelf; het ritme van dag en nacht, zomer en winter, eb en vloed, warmte en kou, jeugd en ouderdom, leven en dood. Vertraging die noodzakelijk is om dat ritme weer op het spoor te komen. En wanneer je dan vertraagt, groeit zowel de aandacht als de liefde voor de wereld om je heen. Wanneer wij de schepping werkelijk liefhebben, kunnen we volgens Sölle onmogelijk nog wegstijgen als zij wordt vertrapt. Liefde maakt wakker, leert ons zien en zet ons aan tot protest wanneer het ritme wordt verstoord.

Vertraging helpt om te zien, om te voelen wat werkelijk van betekenis is. En doet vervolgens een oproep. Eens zien waar die ruisende bomen mij de komende week toe oproepen ;-)

*Schep in mij, God, een nieuw hart,
 het oude gehoorzaamt de gewoonte.
 Schenk mij nieuwe ogen,
 de oude zijn betoverd door succes.
 Geef mij nieuwe oren,
 de oude registreren enkel ongeluk.
 En een nieuwe liefde voor bomen,
 in plaats van de liefde die vol verdriet is.
 Geef mij een nieuwe tong,
 in plaats van de door angst gesnoerde.
 Geef mij een nieuwe taal,
 in plaats van de geweldsdoordrenkte die ik zo goed beheers.
 Mijn hart stikt in de machteloosheid van allen
 die Uw vreemdelingen liefhebben.
 Schep in mij, God, een nieuw hart
 en geef mij een nieuwe geest,
 zodat ik U kan loven –
 zonder te liegen.
 Met tranen in de ogen,
 als het moet –
 maar zonder te liegen.*

Dorothee Sölle

HOUTEN DOOPVONT

In de kerkzaal, achter het middenschot, staat sinds kort het houten doopvont dat oorspronkelijk in de kerk van de Remonstrantse Gemeente Amersfoort stond. Het houten doopvont was niet meer zo mooi, en daarom heeft Kees Meinema het opgeknapt en er een nieuwe "waterbak" in geplaatst voor het doopwater. Het koperen doopbekken ontbrak namelijk. Het is heel mooi geworden en ik raad iedereen aan er eens goed naar te kijken. Persoonlijk vind ik de duif voorop erg mooi. Aan de zijkanten van het deksel staan afbeeldingen van een adelaar, gevleugelde leeuw, os en engel. Het eikenhouten doopvont stamt uit 1933. Met Pinksteren in dat jaar werden zestien personen bevestigd als lid van de Remonstrantse Gemeente Amersfoort, ik neem aan omdat ze belijdenis deden en ter gelegenheid daarvan schonken zij het doopvont aan de gemeente. Sinds de verhuizing naar de Johanneskerk is het doopvont niet meer gebruikt.

LRC

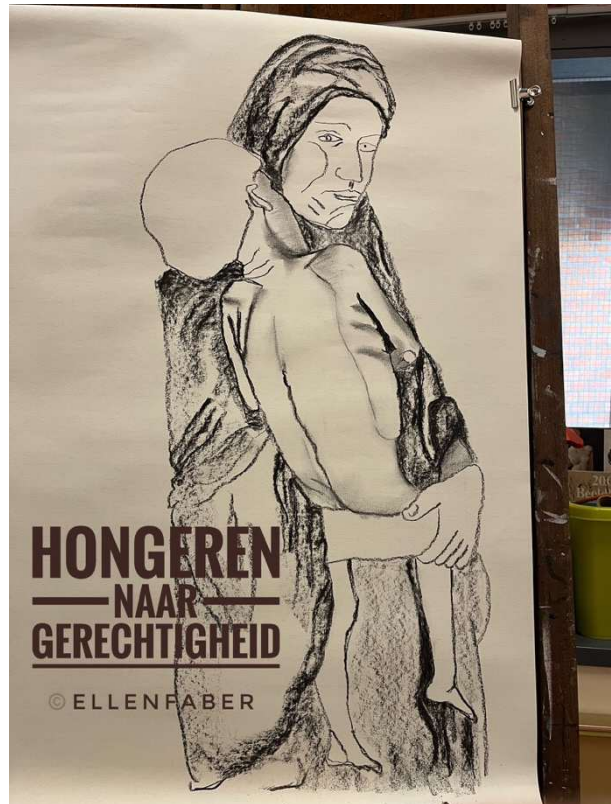
HONGEREN NAAR GERECHTIGHEID

Zo dat komt binnen. Alsof ik een klap in mijn gezicht gekregen heb. Ik beweeg me langzaam met de krant in mijn hand naar de bank. Deze voorpaginafoto raakt me in mijn ziel. Ik voel me genooddaakt hierover te tekenen, om via het tekenproces in contact te zijn met deze moeder en de schrijnende omstandigheden in de wereld. Reflecterend op mijn tekening schrijf ik:

Als een madonna, bijna een piëta, staat ze daar met haar naakte kind in haar armen. Hij voelt zo licht aan, alleen nog wat botjes en een zachte ademvleug die langs haar wang strijkt. Haar kind. Meer dan deze omarming heeft ze hem niet te bieden. Alles hebben ze verloren. Geen deken of schone kleding om hem te omhullen, alleen haar armen kan ze om hem heenslaan. Zijn hoofd op haar schouder, precies in de holte van haar nek rust hij. Wang tegen wang.

Wat kan ik deze moeder anders bieden dan mijn tijd en de aandacht waarmee ik haar en haar kind teken en daarmee herdenk? Hongeren en dorsten naar gerechtigheid is het thema waar ik deze zomermaanden op reflecteer. Dit thema vormt zich in juni na de eerste ruimteviering voorbereiding (voor september). En vanaf die tijd teken en schrijf ik erover. Als je naar de ruimteviering van september komt kun je mijn tekening 'Dorsten naar gerechtigheid' zien (op de voorkant van de liturgie).

Ellen Faber

'Hongeren naar gerechtigheid' is een houtskooltekening van 70x100 cm. Hier zie je het tweede stadium van de tekening. De stadia zijn te bekijken op LinkedIn Ellen Faber. Ellen Faber is kunstenaar, werkzaam in Amersfoort. Haar website heet www.taalvanmijnhart.nl

COLUMN ROLAND LOOS: ANDERS AAN DE RAND

Deze zomer maak ik met het campertje een toer langs de randen van Nederland. Ik kom op plekken waar ik denk “zouden deze mensen überhaupt enige voeling hebben met het Randstedelijke gedoe en de politieke waan van Den Haag”?

Zo stond ik bijna een week op een mini camping in Emmer-Compascuum. Lintdorp met kanalen, uitgestrekte landerijen, bosschages en dorpjes met namen als Klazienaveen-Noord en Roswinkel. En iets naar het noorden Ter Apel. Kom ik op terug. Het weer zat mee, dat scheelt. Met de trouwe sportbike eindeloos lange wegen soldaat gemaakt maar ook kronkelige fietspaden door bossen en de moerassen van het Bargerveen. Lange rechte wegen waarvan je het einde niet kunt zien, ze zijn er. In Nederland. Dat stemt het gemoed rustig en contemplatief. Gevaarloos! Want in tegenstelling tot vele andere bestemmingen in ons lieve land hier geen hordes mede-senioren op razendsnelle e-bikes. Sterker nog, nauwelijks enig ander verkeer. Dat roept saamhorigheid op want elke levende ziel die ik tegenkwam groette mij opgewekt en als ik eens een slok water nam langs de kant was een praatje met een passant vaste prik. Ik besef, ik schrijf het als een curiositeit, dat is wel even iets om over na te denken. Toen ik bij de plaatselijke makelaar de huizenprijzen in de etalage bekeek ging de deur open en had ik een leuk gesprek met de makelaarster. Ja, er zijn daar nog prima (vrijstaande) huizen voor onder de twee ton maar de echte mooie exemplaren gaan voor pittige prijzen naar Drentenierders (pensionado's uit het westen) die rust zoeken. Ik snap het maar trek toch een wenkbrauw op.

Een van mijn fietstochten bracht mij in Ter Apel. Heb jij een beeld bij die naam? Ja, logisch, je ziet de diep verdrietig makende tv-beelden van het AZC/Aanmeldcentrum voor je. En mogelijk de terecht boze burgemeester. Maar Ter Apel zelf? Blijkt dat een prachtig historisch dorp met statige huizen, een leuk centrum, een jachthaven, een 15^e eeuwse klooster met museum en (weer!) bijzonder aardige mensen. Het geeft mij een heerlijk gevoel om deze “ontdekking” met jullie te kunnen delen. Ter Apel is geen dorp op de rand van de afgrond... Ik laat hier even terzijde dat de situatie met vluchtelingen in Nederland heel anders aangepakt zou moeten worden, daar hebben we binnenkort verkiezingen voor. Anders aan de rand heet dit stukje. De wederwaardigheden van een fietsende opa. Het neigt hier en daar naar prietpraat maar het bijzondere gevoel wat ik in de omgeving van Emmer-Compascuum opdeed is toch zo passend bij wat ik beleef als Vrijzinnig Christen. Je kunt daar vrij ademen, je vrij voelen, praten met mensen zonder meteen op je hoede te zijn. Je mag open zijn maar ook stil en naar binnen gekeerd. Begrijp me goed, ik weet dat er ook veel armoede heerst maar ik zie letterlijk dat iedereen geaccepteerd wordt. Fietsend door de lintdorpen zie je totaal verschillende huizen en tuinen. Al dan niet met oude auto's en andere eigendommen. Iedereen lijkt zichzelf en laat dat zien. Want dat mag en kan aan de rand van Nederland.

Roland Loos

ZOMERUITJE

Op donderdag 24 juli was het zomeruitje. We dronken eerst koffie en gingen daarna lunchen op de Eemlandhoeve. Zie de foto voor een beeld van de gezelligheid.

Laura en Tineke

VACATURE KOSTERS EN STREAMERS

De vorige keer dat er in de Johannesbrief vacatures stonden, heeft een aantal reacties opgeleverd, dat is mooi! Daarom nu weer een bericht, want er zijn weer taken waar we mensen voor nodig hebben. Zowel de kostergroep als de streamers zoeken nieuwe mensen. Het is allebei werk dat je op zondag kunt doen, als je toch naar de kerk komt. Spreek één van de koster of streamers aan als je wilt weten wat de taak inhoudt. Geef je bij mij op als je één van deze taken (af en toe) wilt gaan doen. Ik hoop op veel berichten! En nog een kanttekening: om te streamen hoeft je niet technisch te zijn. Het is echt makkelijk om te leren.

MEEWERKEN MET EEN RUIMTEVIERING

Zou je wel eens willen helpen bij de voorbereiding van een Ruimteviering? Het kost twee of drie avonden en het is een mooie manier om de mensen die betrokken zijn de Ruimteviering wat beter te leren kennen. Doe je een keer mee? Laat het mij weten.
Desiree Berendsen

ACTIVITEITEN

ACTIVITEITEN IN DE VREDESWEEK

Via de Johannesmail wordt u ook op de hoogte gehouden van de activiteiten in de Vredesweek. Van 20 tot 28 september wordt er extra aandacht besteed aan vrede en geweldloosheid. Het thema van de Vredesweek 2025 is: Niets doen is geen optie.

Op donderdag 25 september spreekt ds. Alke Liebich in de kerkzaal over haar ervaringen als vrijwilliger bij de organisatie EAPPI: [Ecumenical Accompaniment Programme Palestine Israël](#).

Zij zal vertellen over: *Israël-Palestina - over het dagelijks leven achter de muur*.

Alke heeft in onze gemeente al eerder over haar ervaringen gesproken, maar nu is de uitnodiging breder verspreid, onder meer onder alle Amersfoortse kerken en moskeeën. Haar bijdrage zal zich toespitsen op de Vredesweek. EAPPI is het Oecumenische

Begeleidingsprogramma in Palestina en Israël ([EAPPI](#)) en het garandeert de beschermende aanwezigheid van internationale waarnemers in fragiele gemeenschappen op de Westelijke Jordaanoever, inclusief Oost-Jeruzalem. EAPPI zorgt voor een continue aanwezigheid van 25-30 oecumenische waarnemers, die drie maanden in het veld werken op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem. Zij begeleiden de lokale bevolking en gemeenschappen, bieden een 'beschermende aanwezigheid' en zijn getuige van hun dagelijkse strijd en hoop. EAPPI laat zich leiden door 'principiële onpartijdigheid': het kiest geen partij in het conflict en discrimineert niemand, maar het is niet neutraal in termen van mensenrechten en respect voor het internationaal humanitair recht. PAX is de sturende organisatie in Nederland, die de werving en deelname van Nederlandse vrijwilligers organiseert.

Komt allen! **Donderdagavond 25 september, van 19:30 – 21:30 uur, Johanneskerk.**

VREDESWEEKMAALTIJD

Op maandag 22 september om 18.30 uur wordt in de Johanneskerk een Vredesweekmaaltijd georganiseerd (de Johannesmaaltijd in de vredesweek).

Speciaal uitgenodigd zijn de mensen van Secu uit Amersfoort en Leusden. Zij hebben in de afgelopen Ramadanperiode een Iftarmaaltijd voor ons klaargemaakt. Iedereen aanwezig vond de ontmoeting voor herhaling vatbaar. Nu is het onze beurt om een maaltijd klaar te maken. De bedoeling is dat wij van de Johanneskerk, met coördinatie van Einar, een vegetarische Indonesische maaltijd in elkaar zetten.

Iedereen die zich opgeeft kan iets maken voor de maaltijd. Je krijgt van Einar een keuze van te maken gerechten met een recept erbij, indien nodig. Zelf iets maken is niet verplicht om mee te doen, je mag ook gewoon komen eten!

We nemen de gerechten op 22 september kant en klaar mee naar de Johanneskerk alwaar ze samen een heerlijk Indonesisch buffet zullen vormen.

We gaan uit van 20 mensen van Secu en 20 mensen uit de Johanneskerk.

Opgave: uiterlijk vóór 15 september

Opgave bij: Einar (einar@folmer-vandijk.nl) Je kunt eventueel bij Einar aangeven welk gerecht je graag zou willen maken (of kopen).

Tijd: 22 september om 18.30 uur

Plaats: Johanneskerk

Kosten: de Johanneskerk draagt de kosten. Dus: bonnetjes bewaren en inleveren bij Corrie Hoekstra

FILOSOFIE LEESGROEP

De afgelopen maanden heeft de filosofie leesgroep zich bezig gehouden met leven en werk van Simone Weil. Na de zomervakantie starten we met een nieuw boek: "Eichmann in Jeruzalem, de banaliteit van het kwaad", geschreven door Hannah Arendt. Een klassiek en controversieel meesterwerk, aldus een recensent. Het thema zou je kunnen omschrijven als: hoe het kwaad zich gemakkelijk kan manifesteren als de individuele verantwoordelijkheid verloren gaat. Arendt

schreef het boek in 1963 en de eerste Nederlandse druk verscheen in 1969. Het plan is om er enkele hoofdstukken uit te lezen.

De filosofie leesgroep komt 's avonds bij elkaar, meestal eens in de zes weken, op wisselende locaties.

De eerste bijeenkomst wordt aangekondigd in de wekelijkse Johannesmail.

Heb je belangstelling om mee te doen, meld je dan zsm aan bij contactpersoon Dineke Spee, d.spee@hetnet.nl

60+ VROUWENGROEP

De groep komt weer bij elkaar **op vrijdag 10 oktober, bij Alke Rosbergen**. We bespreken dan de eerste twee hoofdstukken van het boek Ouder worden als ervaring, van Suzanne Biewinga.

LEESGROEP JOHANNES LEEST ROMANS

De volgende keer is 16 september 19.30 uur in de kerk. We bespreken dan Er stromen rivieren in de lucht van Elif Shafak.

De keer daarna, 23 oktober, lezen we uit de boekenkist van de bibliotheek Beladen Huis van Christien Brinkgreve.

MAAK KENNIS MET CAFÉ TERTULIA

Graag introduceren we aan u Café Tertulia : een plek waar kunst, filosofie en ontmoeting samenkomen.

Café Tertulia – is een nieuw cultureel initiatief in Amersfoort dat vanaf september 2025 maandelijks inspirerende avonden organiseert.

Café Tertulia opent het seizoen op maandag 1 september 2025 met een bijzondere avond in Het Lokaal, Amersfoort. Te gast is Willem Schinkel, filosoof en socioloog, bekend om zijn radicale en originele denkwijze.

Hij spreekt over macht, samenleving en digitale afhankelijkheid. De avond wordt verrijkt met film, een gezamenlijke maaltijd en een feestelijke afsluiting.

Op maandag 6 oktober 2025 verwelkomt Café Tertulia Jeroen Henneman – beeldend kunstenaar en denker – voor een avond over kunst en verbeelding. In een open gesprek deelt hij zijn visie op de kracht van beelden en de rol van kunst in onze samenleving.

Café Tertulia is er voor iedereen die nieuwsgierig is naar nieuwe perspectieven en zinvolle gesprekken. Het programma vindt u op <https://www.tertulia033.nl/>

De Kunstcommissie

GETROUWD!

Beste zusters en broeders,

Graag deel ik een leuk nieuwtje met u. Op 1 augustus jl. zijn Remco en ik getrouwd! U zult misschien denken: die waren toch al getrouwd?

Dat is een begrijpelijke reactie, want we zijn al heel lang bij elkaar; al bijna 23 jaar. Toen onze dochter Mila tien jaar geleden werd geboren, en we verhuisden naar Leusden, hebben we een geregistreerd partnerschap getekend. Een voornamelijk praktische stap, in verband met het kopen van een huis en de voogdijschap van Mila.

Het feest eromheen werd nog even uitgesteld. We wilden graag dat Mila een actieve herinnering aan onze bruiloft zou hebben, dus we wilden daarmee wachten tot zij zes jaar zou zijn. En tja, toen werd Max geboren, en wat voor Mila gold, gold ook voor hem. Dit jaar werd Max zes jaar, dus: dit was het jaar voor de bruiloft.

De datum is ook de datum waarop wij negen jaar geleden ons geregistreerd partnerschap tekenden, vandaar 1 augustus.

Het werd een onvergetelijke dag, de foto's geven een goede indruk. De ceremonie en het feest daarna waren allebei in Theehuis Monchouette in Leusden, een prachtige groene en intieme locatie. Speciaal voor onze bruiloft schreef Gerard Dummer een prachtig gedicht, dat het uitgangspunt vormde voor onze trouwceremonie. Ik deel het hier graag:

Liefdesduet

*Ik ben de zee
Ik ben het land*

*En waar we elkaar kussen
Heet het strand*

*Hoe kunnen we zo anders zijn
En toch elkaar zo na*

*Ik ben je bedding
Ik ben je armen
Die ik om je sla*

*Ik bruis
En buitel door de branding heen*

*Ik bloei
Verzacht mijn hardste steen
Als jij
Als jij
Dicht bij mij bent*

*Ik bruis
En buitel door de branding heen*

*Ik bloei
Verzacht mijn hardste steen
Als jij
Als jij
Dicht bij mij bent*

Onze ceremonie werd begeleid door mijn collega en ritueelbegeleider Irene van der Meulen. Zij bracht alle elementen samen tot een prachtig geheel. Onder het nummer 'You're my best friend' van Queen liepen we tussen alle bellenblazende mensen naar voren. Mila en Max staken met een beetje hulp twee kaarsen aan: één voor de liefde die haar weg mag vinden in deze wereld en één voor de mensen die we missen. Ik droeg het gedicht van Gerard voor en Irene vertelde ons liefdesverhaal. Na het uitspreken van onze geloften aan elkaar, en het uitwisselen van de ringen, spraken Remco en ik ook onze geloften uit aan Mila en Max. Ook zij kregen een sieraad om onze woorden te onderstrepen. Zo werd het echt een viering

van liefde en verbinding. Zij mochten ook onze trouwakte ondertekenen, gevolgd door onze vier getuigen. Afsluitend werden wij door vier belangrijke vrouwen in ons leven toegesproken en op pad gestuurd met goede wensen, weer tussen alle bellen door, met de muziek van Queen.

Meteen daarna werd de taart aangesneden en werden er foto's gemaakt. Met het binnenkomen van de avondgasten ging ook de bbq aan. We genoten van live jazz muziek en heerlijk eten en drinken, en daarna zorgde een dj voor een heerlijk avondje dansen. U zult begrijpen dat het voor ons een onvergetelijke dag was. Fijn dat we dit zo ook met u kunnen delen!

Hartelijke groet, Remco en Maaïke, Mila en Max van Rinsum

DAGBOEK ETTY HILLESUM

Met een leeskring georganiseerd door het Etty Hillesum centrum in Deventer, lezen we op dit moment nagelaten geschriften van Etty Hillesum. Voor elke bijeenkomst kiezen alle deelnemers een passage uit het dagboek. Hieronder een toelichting over mijn keuze uit het dagboek 22 februari 1942:

Maar wanneer ik daar zo lig, zo intensief en uitgestrekt en vol dankbaarheid om alles, dan is het net of ik verbonden ben - met ja met wat eigenlijk? Met de aarde, met de hemel, met God, met alles. En heus, dan is het net of ik tegen de aarde zelf aangevleid lig.

Na bijna twee volle oorlogsjaren, in de winter van 1942, beleeft Etty de dagen, de wereld en de mensen om zich heen steeds intenser. Ze wil geen uur en geen ontmoeting zomaar voorbij laten gaan. Niet omdat er geen tijd meer zou zijn maar omdat ze stil wil staan bij elke ontmoeting en de schoonheid van elk gesprek en van elke zonsopgang wil ervaren.

Ze zoekt hoe ze aanwezig is en nog meer aanwezig kan zijn in de gesprekken met haar vrienden, haar leerlingen en haar familie. Hoe ze kan stilstaan bij de natuur en haar innerlijke ruimte. Al zoekend, struikelend en luisterend ervaart ze een zachtheid, liefde en dankbaarheid die zich uitstrekt en steeds verder uitvloeit. Die zich niet beperkt tot één moment, één plek of één geliefde maar universeel is en zich naar aarde en hemel richt. Een ervaren dat dankbaarheid tot haar uitgangspunt maakt en haar verbindt met aarde, met de hemel, met God, met alles. Voor mij leest dit als een oproep om dagen, momenten en ontmoetingen niet te vermorsen of te veronachtzamen...

Frans van den Akker

STA OP, DOE RECHT - OPROEP KERKEN AAN DE REGERING

Begin augustus ontving de kerkenraad de vraag om mee te doen aan een landelijke oproep van kerken aan onze regering met betrekking tot de genocide die plaatsvindt in Gaza. Een oproep die kwam vanuit de kerkenraad van de Maranathakerk in Den Haag:

"Als de leiding van onze kerk zich niet uitspreekt, dan moet het maar van onderaf komen. Zwijgen kan (al lang!) niet meer. We moeten iets doen als dat tot onze mogelijkheden behoort. Want 'Wir haben es gewusst'."

Het plan: Een advertentie in Trouw met een oproep aan de regering namens zoveel mogelijk kerken. Als kerkenraad hebben we besloten ons hierbij aan te sluiten. Op vrijdag 15 augustus stond de advertentie in Trouw, ondertekend door 73 kerken.

“Wij roepen onze regering daarom op om bij de Israëlische regering met de grootst mogelijke nadruk aan te dringen op

- Onmiddellijk en onbeperkt toelaten van voedselhulp en andere humanitaire hulp in Gaza onder internationale supervisie
- Onmiddellijk staakt-het-vuren
- Wederzijds vrijlating van de gijzelaars
- Beëindiging van het gewend op de Westbank

en om zelf

- Onmiddellijk te stoppen met wapenleveranties aan Israël
- De Palestijnse staat te erkennen, als een onmiskenbare randvoorwaarde voor een veilig en menswaardig bestaan van het Palestijnse volk

Advertentie

OPROEP AAN DE NEDERLANDSE REGERING

Wij, protestantse kerken in Nederland, zijn ons bewust van

- de vervolgingen waar Joden in de loop der eeuwen onder hebben geleden, in het bijzonder de holocaust in WOII
- de bedreigingen waar Israël aan bloot heeft gestaan sinds de stichting van de staat
- de noodzaak die daardoor gevoeld wordt om zich goed te kunnen verdedigen tegen aanvallen vanuit omringende landen
- de enorme schok die de gruwelijke aanval van Hamas op 7 oktober 2023 teweeg heeft gebracht

Maar wij mogen niet zwijgen als we zien

- dat burgers in Gaza massaal gedood en verminkt worden, waaronder veel kinderen
- dat beleidsmatig voedsel, water en medische hulp aan de bevolking van Gaza wordt onthouden en dat honger gebruikt wordt als wapen, waarbij bovendien mensen die wanhopig op zoek zijn naar voedsel worden beschoten

- dat huizen, ziekenhuizen en alle denkbare infrastructuur en voorzieningen doelbewust vernietigd zijn, zodat het bestaan voor mensen in Gaza onmogelijk wordt gemaakt
- dat Israëls defensie-minister Katz op 7 juli jl. heeft verklaard dat hij opdracht heeft gegeven om de bouw van een ommuurde zone in Gaza voor te bereiden, waarin de overgebleven burgers worden samengebracht en waar ze niet meer uit mogen, als ze eenmaal binnen zijn
- dat dit alles al sinds ruim 1,5 jaar deel uitmaakt van een beleid dat totale vernietiging van Gaza beoogt, waarbij internationaal recht met voeten wordt getreden;
- en dat dit alles tezamen ver buiten proporties is als reactie op de aanval van Hamas

te meer daar wij weten dat

- aanhoudende aanvallen op Palestijnen op de Westbank door gewelddadige kolonisten, vaak met ondersteuning van politie

of militairen, vaak zonder enige aanleiding, noemenswaardig hebben bijgedragen aan het ontstaan en in stand houden van haat.

Wij roepen onze regering daarom op om bij de Israëlische regering met de grootst mogelijke nadruk aan te dringen op

- **onmiddellijk en onbeperkt toelaten van voedselhulp en andere humanitaire hulp in Gaza onder internationale supervisie**
- **onmiddellijk staakt-het-vuren**
- **wederzijds vrijlating van de gijzelaars**
- **beëindiging van het geweld op de Westbank**
- en om zelf**
- **onmiddellijk te stoppen met wapenleveranties aan Israël**
- **de Palestijnse staat te erkennen, als een onmiskenbare randvoorwaarde voor een veilig en menswaardig bestaan van het Palestijnse volk**

De kerkenraden/besturen van:

Abcoude
Alkmaar
Amersfoort
Amsterdam-Buitenveldert
Amsterdam-Centrum
Amsterdam-Oost
Amsterdam-Uburg
Baarn
Bathten-Ockenbroek
Borne
Breda
Breukelen
Capelle a/d IJssel
Capelle a/d IJssel
Colmschate/Schalkhaar
Culemborg
Damsterboord
Deift
Deift
Den Haag
Den Haag
Den Haag
Den Haag
Den Haag
Den Haag
Den Haag

Dorpskerk, Protestantse Gemeente Abcoude
Protestantse Gemeente Alkmaar
Johanneskerk, Vrijzinnige geloofsgemeenschap Amersfoort
Pelgrimskerkgemeente
Westerkerk
Muiderkerk
Protestantse Gemeente De Binnenwaal
Pauluskerk
Protestantse Gemeente Bathmen-Ockenbroek
Protestantse Gemeente Borne
Protestantse Gemeente Breda
Pauluskerk
Protestantse Gemeente De Hoeksteen
Protestantse Gemeente De Oosterkerk
Protestantse Gemeente Ichtuskerk
Protestantse Gemeente Culemborg
Protestantse Gemeente Damsterboord
Vrijzinnig Deift
Wijkgemeenten Hof van Deift, Immanuel en Vierhoven te Deift
Bergkerk
Christus Triumfatorkerk
Evangelische Broedergemeente Haaglanden e.o.
Haagse Dominicus
Houtruiterkerk
Luskkerk

Den Haag
Den Haag
Den Haag
Den Haag-Ypenburg
Deventer
Doesburg
Doetinchem
Drachten-Ureterp
Eindhoven
Enschede
Ermeo
Gouda
Groningen
Haaksbergen-Bourse
Haren
Heemstede
Heimond-Asten-Someren
Hilversum
Hoor-Zwaag-Blokker
Huizen
Huizen
Leeuwarden
Leiden
Leiderdorp
Leidschendam-Leidscheven

Maranathakerk
Protestantse wijkgemeente Den Haag Zuidwest
Doopsgezinde Gemeente, Paleiskerk
Protestantse wijkgemeente De Toevlucht
Remonstrante Gemeente Deventer, Lebuinuskerk
Remonstrante Gemeente Doesburg
Protestantse Gemeente Doetinchem
Doopsgezinde Gemeente Drachten-Ureterp
Remonstrante Gemeente Eindhoven
Protestantse Gemeente Utrecht
Zendingkerk
Federatie Gouda
Remonstrante Gemeente Groningen
Protestantse Gemeente Haaksbergen-Bourse
Witte Kerkje Haren – Vrijzinnig Groningen
PKN Heemstede
Protestantse Gemeente Heimond-Asten-Someren
Vrijzinnige Geloofsgemeenschap Hilversum De Kapel
Protestantse Gemeente Hoor-Zwaag-Blokker
Protestantse Gemeente te Huizen
Protestantse Gemeente Huizen, De Dulf
Doopsgezinde Gemeente
Remonstrante Gemeente Leiden
Protestantse Gemeente Leiderdorp
Protestantse Gemeente Leidschendam-Leidscheven

Lith-Oijen-Oss
Losser
Maastricht
Middelburg
Naarden
Nieuwegein
Nieuwegein
Nijmegen
Oegstgeest
Ouderkerk a/d Amstel
Rotterdam
Rotterdam
West Zeeuws-Vlaanderen
Ugchelen
Utrecht
Vijfhuizen
Voorburg
Warnsveld/Leesten
Westervoort
Zutphen
Zwolle
Landelijk
Landelijk

Protestantse Gemeente te Lith-Oijen-Oss
Protestantse Gemeente Losser
Protestantse Gemeente Maas- en Heuveland
Nieuwe Kerkgemeente
Protestantse Gemeente Naarden
Protestantse Gemeente Nieuwegein-Noord, Dorpskerk
PKN gemeente De Rank, Nieuwegein-Zuid
Protestantse Gemeente Nijmegen
Protestantse Gemeente Oegstgeest, Groene Kerk
Protestantse Gemeente Ouderkerk a/d Amstel
Gereformeerde kerk Bergsingelkerk - BMVier
Wijkgemeente Prinskerk
PG De Verbinding, Schoondijk-Breskens-Groede-Waterlandkerk
Bronkerk
Remonstrante Gemeente Utrecht
Verbondskerk, Protestantse Gemeente Vijfhuizen
Protestantse wijkgemeente De Open Hof
Protestantse Gemeente Warnsveld/Leesten
Protestantse Gemeente Westervoort
PKN Zutphen
Doopsgezinde en Remonstrante Gemeente Zwolle
Bestuur Algemene Doopsgezinde Sociëteit
Coventry Beraad Nederland

MUTATIES

Mevr. J. Rot-Hengeveld: adres gewijzigd.

Haar nieuwe adres is: Schuilenburgerplein 1 B-40.

Dhr. Abdesselam: naam gewijzigd. Hij zegt hier zelf het volgende over:

"Bij mijn komst naar de Johanneskerk had ik er destijds bewust voor gekozen om mijn achternaam niet te vermelden en in plaats daarvan mijn tweede voornaam, "Joël", als achternaam te gebruiken. Inmiddels heb ik geen behoefte meer om deze constructie aan te houden. **Nicolas Abdesselam**"

Mevr. M.H. Houwink: ingeschreven als nieuw lid (overgekomen uit Den Haag).

Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com.

Posterontwerp: Max Kisman

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

Vacant

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

‘Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort’

PASTORAAT

PREDIKANT

Mw. Ds. H. Westerink

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

vacant

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. Arriën Kruyt

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

KERKDIENSTEN

7 september – ds. Jan van Aller organist Frank Odding

Ds. Jan van Aller is werkzaam als geestelijk verzorger bij de politie. Daarvoor was hij werkzaam als predikant in de Protestantse Gemeente Haarlem. Van 1998 tot 2007 was hij Vlootpredikant bij de Koninklijke Marine.

14 september – ds. Hannah Westerink, startzondag “Welkom thuis” organist Jan Meurs
We vieren de gezamenlijke start van het seizoen van de Johanneskerk en de Ruimtevierders. Met als thema; ‘Welkom Thuis’.

We beginnen deze viering met een ochtendgebed en gaan daarna in Heilige Chaos uiteen; jong en oud(er) kan kiezen uit verschillende workshops. Daarna brengen we de chaos weer bijeen en sluiten we de feestelijke viering gezamenlijk af.

Na de viering, is er ruimte voor ontmoeting met koffie en taart. Iedereen is van harte welkom!

Praktisch: de viering begint om 10:00 en om 11:30 is er koffie en taart.

De viering en de workshops zijn voorbereid door zowel de Ruimtevierders als de Johanneskerk.

21 september Ruimteviering. Aanvang 10.30 uur.

Op deze zondag, aan het begin van de Vredesweek, is de eerste Ruimteviering van dit seizoen. We zijn blij dat steeds meer mensen deze vieringen bezoeken. We denken dat het samen voorbereiden eraan bijdraagt dat zowel ‘Johanneskerkers’ als ‘Ruimtevierders’ zich er thuis kunnen voelen. Een goede beweging! Daarover gesproken: bewegen in deze vieringen is niet verplicht! Ook wie liever zittend viert, is van harte welkom. En zijn er suggesties voor verbeteringen: we horen het graag.

Op 21 september klinkt een (niet zo bekende) gelijkenis die in deze periode op het oecumenisch leesrooster staat, over de arme Lazarus en de rijke-zonder-naam. Het is een verhaal dat aansluit bij het sterke verlangen naar gerechtigheid dat we in deze tijd voelen. Daarover zingen we ook bij de Tafelviering. Van harte welkom!

Elza Kuyk, Jelly Douma, Ellen Faber, Theo Kolman, Gerdine van Nieuwpoort en Henriëtte Hoogenkamp

28 september – ds. Sandra van Zeeland organist Mieke Breij

We kennen Sandra van Zeeland van haar stage bij ons in het kader van haar opleiding. Zij is remonstrants predikant in de samenwerkingsgemeente Boskoop (Remonstranten en Vrijzinnig Protestanten).

5 oktober maaltijdviering ds. Hannah Westerink organist Frank Odding

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
